Laboration 2: Modellprovning för CTL

Stefan Åhman 900326-2376 sahman@kth.se

Marcus Wallstersson 880301-6099 mwallst@kth.se

December 4, 2011

KTH Kista, Stockholm

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
2	Problem och Syfte	1
3	Genomförande	2
	3.1 Modellprovaren	2
	3.2 Modell	3
4	Resultat	6
5	Bilagor	7
\mathbf{R}	eferenser	9

1 Inledning

För att kunna kontrollera om en temporallogisk formel ϕ gäller i ett visst tillstånd s i en given modell \mathcal{M} kan man använda sig av en modellprovare. Detta programverktyg måste i denna laboration implementeras att hantera följande delmängd CTL-reglerna (Computation tree logic):

$$\mathcal{M},s\models\phi$$

$$\phi::=p\mid\neg p\mid\phi\land\phi\mid\phi\lor\phi\mid\mathsf{AX}\;\phi\mid\mathsf{AG}\;\phi\mid\mathsf{EX}\;\phi\mid\mathsf{EG}\;\phi\mid\mathsf{EF}\;\phi$$

Modellen som ska kontrolleras kan beskrivas med en tillståndsgraf, där CTL används för att sätta upp villkor som måste uppfyllas av tillståndsgrafen samt tillstånden. Uppkomsten av oönskade stigar kan undvikas med specifika regler. Detta kan göras i denna laboration med bevissökning då bevissystemet som används är sunt och fullständigt och tillåter ändligt många bevisträd.

2 Problem och Syfte

Syftet med laborationsuppgiften är att:

- Fördjupa försåelsen för CTL och hur temporallogik kan användas för att specifiera viktiga systemegenskaper [HR04].
- Lära sig använda Prologs sökteknik för bevissökning.
- Lära sig bygga enkla men nyttiga programverktyg som kan användas till systemverifikation.

3 Genomförande

Modellprovaren skrevs i prolog då det är ett lämpligt programmeringsspråk för bevissökning. De befintliga reglerna för CTL implementerades. Vissa av reglerna kräver variabelt antal premisser och detta måste hanteras av programmet. Implementationen av reglerna och modellprovaren gås igenom i kapitel 3.1. I kapitel 3.2 beskrivs vår egenvalda modell som föreställer ett trafikljus.

$$p \frac{-}{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} p} p \in L(s) \qquad \neg p \frac{-}{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \psi} p \notin L(s)$$

$$\wedge \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi \land \psi} \qquad \vee_{2} \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \psi}{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi \lor \psi}$$

$$\vee_{1} \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi \lor \psi} \qquad \vee_{2} \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \psi}{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi \lor \psi}$$

$$AX \frac{\mathcal{M}, s_{1} \vdash_{[]} \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} AX \phi} \qquad AF_{1} \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_{U} AF \phi} s \notin U$$

$$AG_{1} \frac{-}{\mathcal{M}, s \vdash_{U} AG \phi} s \in U \qquad AF_{1} \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_{U} AF \phi} s \notin U$$

$$AG_{2} \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_{U} AG \phi} \qquad AG_{2} \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_{U} AG \phi} s \notin U$$

$$AF_{2} \frac{\mathcal{M}, s_{1} \vdash_{U,s} AF \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_{U} AF \phi} s \notin U$$

$$EX \frac{\mathcal{M}, s' \vdash_{[]} \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi} \qquad EG_{1} \frac{-}{\mathcal{M}, s \vdash_{U} EG \phi} s \notin U$$

$$EG_{2} \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_{U} EG \phi} s \notin U$$

$$EF_{1} \frac{\mathcal{M}, s \vdash_{[]} \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_{U} EF \phi} s \notin U \qquad EF_{2} \frac{\mathcal{M}, s' \vdash_{U,s} EF \phi}{\mathcal{M}, s \vdash_{U} EF \phi} s \notin U$$

Figure 1: Regler för CTL

3.1 Modellprovaren

För att kunna testa modellprovaren fanns flertalet tester att tillgå som bestod av en liststruktur för att beskriva tillståndens egenskaper och grannar, detta beskrivs tydligare under Modell. Programmet skrevs så att en funktion "check" anropades med följande inparametrar:

```
check(T, L, S, U, F)
T - Alla tillstånd och dess grannar i listform
L - Lista över egenskaper i varje tillstånd
S - Aktuellt tillstånd
U - Lista för besökta tillstånd
F - CTL formel som ska testas
```

Check skrevs så att den med pattern matching kan matchas mot alla de regler som skulle implementeras. De matchades på följande sätt: X, neg(X), and (F,G), or (F,G), ax (X), ag (X), ex (X), eg (X), ef (X).

Nedan följer ett utrag ur programkoden för kontroll av ef(X):

Då check stötte på ef(X) försökte den först med implementationen EF1 och sedan om den evaluerades till false försökte den med EF2.

EF1 skrevs så att den alltid kontrollerar att nuvarande tillstånd S inte finns bland tidigare besökta U och fortsätter sedan rekursivt med resten av beviset X och tömd lista U för tidigare besökta tillstånd. Detta uppfyller kraven för regel EF1 som kan ses i figur 1.

EF2 skrevs så att den på samma sätt som EF1 kontrollerar att S inte tidigare har besökts. I nästa steg kontrollerar den vilka grannar S har övergångar till och skickar med dessa till funktionen echeck. Denna funktion kontrollerar att någon av tillståndets S grannar evalueras till sant. Till echeck skickas även en lista innehållandes tidigare besökta tillstånd där nuvarande tillståndet S läggs till. Detta uppfyller kraven för EF2.

De resterande reglerna från figur 1 implementerades på liknande sätt och dessa kan ses i den bifogade koden under kapitel 5.

3.2 Modell

Den icke-triviala modellen som skapades beskiver ett trafikljus olika tillstånd. Ett trafikljus har följande sekvenser: rött \rightarrow rött/gult \rightarrow grönt, grönt \rightarrow gult \rightarrow rött, gult \rightarrow släckt \rightarrow gult... och avstängt. Dessa sekvenser kan beskrivas som en modell med övergångar mellan de olika tillstånden.

I tillståndet "s0" kan trafikljuset lysa konstant rött, släckas "s5" eller gå till rött/gult "s1". Från "s1" kan släckt tillstånd "s5", rött "s0" och grönt "s3"

nås. Då trafikljuset lyser gult i "s2" kan tillståndet rött "s0", grönt "s3" och släckt "s5" nås. I tillståndet grönt kan det stå still, gå till gult "s2" eller släckas "s5". Vid tekniska problem kan det blinka gult "s4", från detta tillstånd kan endast släckt "s5" nås direkt. Då trafikljuset är släckt "s5" och ska tändas kan rött "s0" och blinkande gult "s4" nås som nästkommande tillstånd. Genom att kombinera dessa övergångar mellan tillstånden till stigar kan trafikljusets alla sekvenser skapas.

Egenskperna i tillstånden är: $r = r\ddot{o}tt$, y = gult, $g = gr\ddot{o}nt$, $o = sl\ddot{a}ckt$ och f = blinkande.

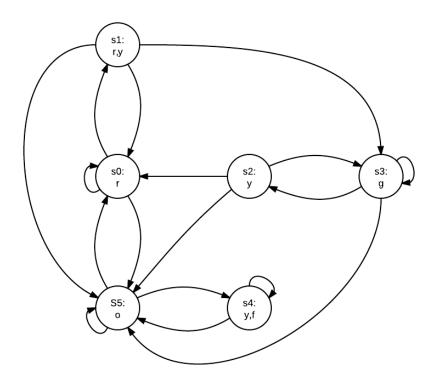

Figure 2: Tillståndsgraf

För modellen $\mathcal{M} = (S, \rightarrow, L)$ är tillståndsmängden S:

$$S = \{s0, s1, s2, s3, s4, s5\}$$

Transitionsrelationen \rightarrow som beskriver alla grannar:

Sanningstilldelningen L som beskriver egenskaperna som finns i varje tillstånd:

```
L = \{ s0:\{r\}, s1:\{r,y\}, s2:\{y\}, s3:\{g\}, s4:\{y,f\}, s5:\{o\} \}
```

Denna modell översattes till lämplig listsruktur som de övriga testerna för att fungera med den i prolog implementerade beviskontrolleraren.

```
 \begin{array}{c} \text{Transitions relationen } (T) \colon [[s0, \, [s0, \, s1, \, s5]], \\ [s1, \, [s0, \, s3, \, s5]], \\ [s2, \, [s0, \, s1, \, s3, \, s5]], \\ [s3, \, [s3, \, s2, \, s5]], \\ [s4, \, [s4, \, s5]], \\ [s5, \, [s5, \, s0, \, s4, \, s5]]]. \end{array}
```

```
\begin{array}{c} \text{Sanningstilldelningen} \ (L) \colon [[s0, \ [r]], \\ [s1, \ [r,y]], \\ [s2, \ [y]], \\ [s3, \ [g]], \\ [s4, \ [y,f]], \\ [s5, \ [o]]]. \end{array}
```

4 Resultat

5 Bilagor

```
:- use_module(library(lists)).
 1
 2 \mid \% Load model, initial state and formula from file.
 3 verify (Input) :-
         \begin{array}{l} \textbf{see}(\texttt{Input}) \;,\; \textbf{read}(T) \;,\; \textbf{read}(L) \;,\; \textbf{read}(S) \;,\; \textbf{read}(F) \;,\; \textbf{seen} \;,\\ \textbf{check}\left(T,\; L,\; S,\; \left[\;\right] \;,\; F\right) \;. \end{array}
 5
 7
   % check(T, L, S, U, F)
   %
           T- The transitions in form of adjacency lists
 8
           L-The\ labeling
 9
   %
10 %
           S-Current\ state
11 | %
           U-\ Currently\ recorded\ states
12 | %
           F-\mathit{CTL}\ Formula\ to\ check .
13
14 | \% p
15 check (_, L, S, [], X) :-
      member([S, Srest], L),
17
      member (X, Srest).
18 \mid \% \ neg \ p
19 | \operatorname{check}( _{-}, L, S, [], \operatorname{neg}(X) ) :-
      member ([S, Srest], L),
20
21
      \mathbf{not} (member (X, Srest)).
22
23 % And
27
28 % Or 1
29 check (T, L, S, [], or(F, ]) :=
     check(T, L, S, [], F).
30
31 % Or 2
32 | \operatorname{check}(T, L, S, [], \operatorname{or}(_{-},G)) :-
      check(T, L, S, [], G).
33
34
35 \ \% \ AX
36 check (T, L, S, [], ax(X)) :-
37
      member ([S, Srest],T),
38
      acheck (T, L, Srest, [], X).
39
40 \, \% \, EX
41 | \operatorname{check}(T, L, S, [], \operatorname{ex}(X)) :-
42
      member ([S, Srest],T),
43
      echeck (T, L, Srest, [], X).
44
45 \% AG 1
46
   check(_{-},_{-},_{-},_{-}S,_{-}U,_{-}ag(_{-})):-
47
      member (S, U).
48
   % AG 2
49
   check(T, L, S, U, ag(X)) :-
50
      \mathbf{not}(\mathbf{member}(S,U)),
51
52
      member ([S, Srest],T),
      check (T, L, S, [], X)
53
      acheck(T, L, Srest, [S|U], ag(X)).
54
55
56 % EG 1
[58] member (S, U).
```

```
59
 60 \% EG 2
 61 check (T, L, S, U, eg(X)) :-
 62
          not(member(S,U)),
 63
          member ([S, Srest],T),
          check(T, L, S, [], X)
 64
          \operatorname{echeck}(T, L, \operatorname{Srest}, [S|U], \operatorname{eg}(X)).
 65
 66
 67 % EF 1
 68 \operatorname{check}(T, L, S, U, \mathbf{ef}(X)) :-
 69
         \mathbf{not}(\mathbf{member}(S,U)),
 70
          check(T, L, S, [], X).
 71
 72 | % EF 2
 73 |\operatorname{check}(T, L, S, U, \operatorname{\mathbf{ef}}(X))| :=
 74
          \mathbf{not} (member (S, U)),
 75
          member ([S, Srest],T),
 76
          \operatorname{echeck}(T, L, \operatorname{Srest}, [S|U], \mathbf{ef}(X)).
 77
 78 | % AF 1
 79 |\operatorname{check}(T, L, S, U, \operatorname{af}(X))| :=
 80
          not(member(S,U)),
          \mathrm{check}\left(\mathrm{T},\ \mathrm{L},\ \mathrm{S}\,,\ [\,]\,\,,\,\,\mathrm{X}\right).
 81
 82
 83 % AF 2
      check(T, L, S, U, af(X)) :-
 84
          \mathbf{not}(\mathbf{member}(S,U)),
 85
 86
          member ([S, Srest],T),
          \operatorname{acheck}\left(T,\ L,\ \operatorname{Srest}\,,\ \left[\left.S\right|U\right],\ \operatorname{af}\left(X\right)\right).
 87
 88
 89 %%% Helper functions %%%
 90
 91
      acheck(_{-},_{-},_{-}[],_{-},_{-}).
      acheck (T,\ L,\ [S\,|\,Sl\,]\,,\ U,\ X)\ :-
 93
          check (T, L, S, U, X),
          acheck (T, L, Sl, U, X).
 94
 95
      \operatorname{echeck}\left(T,\ L,\ \left[\left.S\right|_{\,\text{--}}\right],\ U,\ X\right)\ :-
 96
 97
          check(T, L, S, U, X).
 98
      \operatorname{echeck}\left(T,\ L\,,\ \left[\begin{smallmatrix} \text{-} & \text{-} & \text{-} & \text{-} \\ \text{-} & \text{-} & \text{-} \\ \end{array}\right],\ U,\ X)\ :-
 99
          echeck(T, L, Sl, U, X).
100
101 \mid \mathbf{not}(P) := \operatorname{call}(P), !, \mathbf{fail}.
102 | \mathbf{not}(_{-}) .
```

lab2.pl

Referenser

[HR04] Michael Huth och Mark Ryan (2004). Logic in Computer Science: Modelling and Reasoning about Systems. Cambridge University Press, second utgåvan.